

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 364/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 17 lutego 2020 roku w sprawie sygn. akt II K 1031/19.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obraza przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz art. 424 § 1 i 2 k.p.k. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób dowolny, a nie swobodny, wbrew zasadom logiki i prawidłowego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, nie uwzględniając wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonej, co przejawia się w uznaniu, że M. U. (1) dopuściła się czynu opisanego w akcie oskarżenia.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Niezasadne okazały się zarzuty naruszenia art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k. Apelacja nie wykazała w skuteczny sposób, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji mają w istocie charakter polemiczny i opierają się wyłącznie na wybiórczej oraz subiektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów. Nie można w żaden sposób podzielić twierdzenia skarżącego, iż Sąd Rejonowy dokonał stronniczej i dowolnej oceny wiarygodności zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności osobowych źródeł dowodowych. Jakkolwiek oskarżona M. U. (1) nie została przesłuchana na etapie postępowania sądowego (nie stawiała się</p>		

na rozprawę w dniu 17 lutego 2020 roku przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie (choć została o niej prawidłowo zawiadomiona), niemniej jednak w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do stawianego jej zarzutu i nie ma żadnych podstaw - w świetle zebranych dowodów z dokumentów takich jak korespondencja e-mailowa oraz dokumentacji bankowej, oraz relacji pokrzywdzonej - by kwestionować to przyznanie się oskarżonej do sprawstwa i winy (pomimo, że obrońca to ewidentnie kontestuje). W aspekcie powyższego, ogólne twierdzenia skarżącego koncentrujące się na wykazaniu naruszenia przepisów postępowania (wskazujące na rzekomą wadliwość procedowania), nie przedstawiają jakichkolwiek przekonujących argumentów, podważających prawidłowość i słuszność rozumowania Sądu I instancji. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy dokonał wartościowania zarówno osobowych, jak i nieosobowych źródeł dowodowych zebranych na gruncie analizowanej sprawy, a następnie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w tym zakresie. Dokonane zaś przez Sąd Rejonowy ustalenia w pełni

odpowiadają zebranych w sprawie dowodom, a nade wszystko są wynikiem wszechstronnej ich analizy. Zważyć trzeba, iż przekonanie Sądu meriti o możliwości przypisania oskarżonej zrealizowania znamion czynu jej przypisanego, pozostaje pod ochroną prawa procesowego, jako że nie wykracza poza ramy zasady swobodnej oceny dowodów wyrażone w treści art. 7 k.p.k. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu Rejonowego stanowią wynik rozważenia wszystkich dowodów zgodnie z art. 410 k.p.k., przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonej (art. 4 k.p.k.), a nade wszystko zostały rzeczowo – z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania – uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Sąd odwoławczy, w pełni zgadza się z przeprowadzoną przez Sąd I instancji oceną przeprowadzonych w sprawie dowodów. Odnosząc się zaś do rzekomego naruszenia art. 424 k.p.k. wskazać należy, iż jakkolwiek wyrok i jego uzasadnienie są ściśle ze sobą powiązane, to jednak pełnią odmienne funkcje procesowe - wyrok ma charakter samoistny, zaś jego uzasadnienie pełni rolę akcesoryjną,

służącą jego wyjaśnieniu. Rolą uzasadnienia jest takie zaprezentowanie toku rozumowania Sądu orzekającego, by stronom umożliwić ewentualne zaskarżenie wyroku, a następnie by możliwa była ewentualna jego kontrola instancyjna, której dokonuje się w oparciu o akta, treść wyroku i uzasadnienia oraz wniesionych środków odwoławczych. Należy uznać, że ewentualna obraza przepisu art. 424 k.p.k. tylko w wyjątkowej sytuacji może mieć wpływ na treść orzeczenia w szczególności wtedy, gdy uniemożliwia realizację wskazanych wyżej funkcji. Niespełnienie wymogów z art. 424 Kodeksu postępowania karnego nie może stanowić samodzielnej podstawy zmiany lub uchylecia wyroku, skoro jest to uchybienie o charakterze procesowym (art. 438 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego), a więc wymaga wykazania możliwego wpływu na treść orzeczenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29.01.2020 r., II AKa 219/19, opubl. Legalis). W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z taką sytuacją, albowiem takiego wpływu obrońca nie wykazał. Kwestię tę przesądza nadto art. 455a k.p.k., który wyklucza uchylenie wyroku z powodu niespełnienia

przez uzasadnienie wymagań z art. 424 k.p.k.			
Wniosek			
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd pierwszej instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej kary łagodniejszej rodzajowo o charakterze nieizolacyjnym.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.			
3.2.	Obraza przepisów postępowania art. 7 k.p.k., art. 35 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie ustalenia, gdzie popełniono czyn zabroniony oraz uznanie, iż czyn zarzucany oskarżonej popełniony ze skutkiem w B., podczas gdy miejscem popełnienia czynu opisanego w akcie - w przypadku uznaniu, że dopuściła się go oskarżona - winna być	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

W. (miejsce zamieszkania oskarżonej - gdzie sprawca działał), a nadto, poprzez brak dokonania przez Sąd zbadania swojej właściwości (w efekcie brak wydania postanowienia o stwierdzeniu swojej właściwości oraz o przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Żoliborza w W.), albowiem miejscowo właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu popełniono przestępstwo, zaś toku niniejszego postępowania błędnie uznano, iż sądem właściwym jest ten, w którego okręgu ujawniono przestępstwo - sąd właściwy do rozpoznania sprawy oskarżonej ustalono bowiem o miejsce wystąpienia skutku rzekomego działania oskarżonej - co de facto spowodowało się do prowadzenia postępowania przygotowawczego i sądowego w miejscu, gdzie ujawniono pokrzywdzonego (gdzie pokrzywdzony złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa). Nie opierano się natomiast na faktycznym miejscu działania sprawcy, podczas gdy w sprawach o przestępstwa popełnione za pośrednictwem sieci teleinformatycznej i telekomunikacyjnej

	<p>postępowanie przygotowawcze prowadzi się lub nadzoruje w jednostce, na której obszarze właściwości sprawca działał (§ 114 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury).</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Przede wszystkim, bez wątpienia analiza miejsca popełnienia przestępstw internetowych powoduje w doktrynie i orzecznictwie trudności interpretacyjne wynikające z charakteru tych przestępstw. Bowiem jeżeli przestępstwo internetowe jest przestępstwem (formalnym) bezskutkowym, wówczas miejscem jego popełnienia jest miejsce zachowania sprawcy (działania lub zaniechania). Jeżeli natomiast jest to przestępstwo skutkowe, wówczas – jak słusznie zauważa A. Wąsek (zob. Kodeks karny, s. 95) – "sprawca dopuszcza się działania lub zaniechania w jednym miejscu, umieszcza swój komunikat na serwerze znajdującym</p>			

się w innym miejscu zaś treści przez niego prezentowane dostępne są w całej sieci. W każdym takim miejscu skutek czynu może nastąpić. Zamiarem sprawcy może być wystąpienie tego skutku w którymkolwiek z tych miejsc". W takim wypadku należy przyjąć, że **potencjalnie przestępstwo może być popełnione wszędzie**, gdzie nastąpił skutek danego czynu zabronionego. Zdaniem A. Zolla "Z punktu widzenia miejsca popełnienia przestępstwa nie ma wątpliwości, że przestępstwo popełnione za pomocą Internetu odbieranego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest popełnione na tym terytorium niezależnie od tego, gdzie znajduje się serwer, za pomocą którego dochodzi do transmisji" (Wróbel, Zoll (red.), Kodeks karny komentarz, 2016, s. 131).

Stosownie do treści art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. Artykuł 31 § 1 k.p.k. stanowi natomiast, że miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu popełniono przestępstwo. Zgodnie zaś z treścią art. 6 § 2 k.k. czyn

zabroniony uważa się za popełniony w miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany albo gdzie skutek stanowiący znamię czynu zabronionego nastąpił lub według zamiaru sprawcy miał nastąpić. Tym samym, jeśli przyjąć, że sprawca działał w jednym miejscu (w tym przypadku w W.), a skutek jego działania nastąpił w innym miejscu (w tym przypadku w B.), to miejscem popełnienia przestępstwa będzie zarówno to pierwsze (W.), jak i to drugie (B.). Zachodzi stan wielomiejscowości, co aktualizuje regułę kolizyjną, zgodnie z którą właściwość miejscową należy ustalić, biorąc pod uwagę miejsce, w którym wszczęto postępowanie przygotowawcze (art. 31§3 k.p.k.) - a zatem w B..

W tym miejscu, wskazać też należy, iż przestępstwo określone w art. 286§1 k.k. jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem. Nadto, przyjmuje się, że miejscem zaś popełnienia przestępstw materialnych dokonywanych za pośrednictwem Internetu może być każde miejsce, gdzie określona treść może zostać odebrana, gdzie nastąpił skutek danego czynu zabronionego (por. Wąsek (w:) Górniok i in., t. 1, s. 95; B. Namysłowska-

<p>Gabrysiak (w:) Kodeks karny. Część ogólna, t. 1, red. M. Królikowski, R. Zawłocki, 2011, s. 9). W aspekcie powyższego niewątpliwie przestępcze działania oskarżonej M. U. (1) za pośrednictwem sieci internetowej polegające na wystawieniu na aukcji na portalu ogłoszeniowym krzesła do karmienia spowodowały, że treść oferty została odebrana przez pokrzywdzoną w miejscu jej zamieszkania, a dodatkowo także skutek w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem nastąpił w miejscu, gdzie pokrzywdzona M. B. zamieszkuje, a mianowicie w B..</p> <p>W aspekcie powyższego, powoływanie się przez skarżącego w tym kontekście na akt niższej rangi niż ustawa nie może odnieść oczekiwanego przez skarżącego skutku (sąd odwoławczy nie będzie w tym miejscu czynił oczywistych uwag odnośnie hierarchii aktów prawnych i w związku z tym reguł ich stosowania).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>pierwszej instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej kary łagodniejszej rodzajowo o charakterze nieizolacyjnym.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej skarżący nie wykazał, a w sprawie przyjąć tego nie sposób, aby miało miejsce określone naruszenie prawa procesowego, jak i okoliczności, że mogło to mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, a to art. 33 § 1 k.p.k., albowiem przed Sądem Rejonowym w Warszawie w sprawie IV K 139/19 toczy się obecnie postępowanie przeciwko M. U. (1), w którym postanowienie o wszczęciu dochodzenia wydano w dniu 09 grudnia 2018 roku, natomiast postanowienie o przedstawieniu zarzutów M. U. (1) nosi datę 17 lutego 2019 roku, gdzie do wspólnego rozpoznania połączono szereg postępowań dotyczących oskarżonej - oskarżona powinna odpowiadać za wszystkie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>przypisywane jej czyny w jednym postępowaniu sądowym, przed Sądem właściwym ze względu na miejsce popełnienie przestępstwa domniemanego sprawcy - tj. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Przepis art. 33 § 1 k.p.k. rozstrzyga kwestię właściwości sądu w sprawach, w których jednej osobie zarzucono popełnienie przynajmniej dwóch czynów zabronionych, które oceniane osobno należałyby do właściwości różnych sądów (właściwość z łączności podmiotowej). Oczywiście w orzecznictwie przyjmuje się, że "łączone rozpoznanie sprawy w zakresie wszystkich czynów, jakie zarzucano oskarżonemu, pozwala sądowi na prawidłową ocenę całości kształtu jego przestępczej działalności, pozwala również na ujawnienie okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstwa i trafne zastosowanie środków karnych przewidzianych w</p>		

ustawie" (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30.04.1981 r., I KZ 20/81, opubl. OSNKW 1981, Nr 9, poz. 50; por. też postanowienie Sadu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19.01.2005 r., II AKz 493/04, opubl. KZS 2005, Nr 1, poz. 17). Nie bez znaczenia jest także **uproszczenie i przyspieszenie postępowania oraz ograniczenie koniecznych nakładów na jego organizację** (W. Grzeszczyk, Glosa do post. SA w Katowicach z 30.4.1991 r., s. 63; S. Stachowiak, Glosa do post. SA w Gdańsku z 22.2.1995 r., s. 94, 97; Z. Świda, Właściwość sądu, s. 42). W sytuacji gdy oskarżonemu zarzucono dwa lub więcej czynów zabronionych, które należą do właściwości sądów równorzędnych, właściwość z łączności spraw wyznaczana jest zgodnie z regułą wyprzedzania. Sprawę rozpoznaje więc ten **sąd, w okręgu którego najpierw uszczęto postępowanie przygotowawcze.** W orzecznictwie słusznie też przyjmuje się, że "z przepisu art. 33 § 1 k.p.k. wynika, iż przedmiotem badania przy ustalaniu właściwości miejscowej sądu meriti są **czynny, co do których wniesiono akt oskarżenia** -

"oskarżono", a nie wszystkie czyny, które stanowiły przedmiot prowadzonego postępowania przygotowawczego pod tą samą sygnaturą. Koniecznym do ustalenia jest więc okręg, w którym wszczęto pierwotnie postępowanie w sprawie jednego z czynów zarzucanych oskarżonym w akcie oskarżenia" (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 01.02.2012 r., II AKz 50/12, opubl. OSAK 2012, Nr 1, poz. 3).

Podkreślić też należy, iż zgodnie z art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzut obrazy przepisów prawa procesowego stanowi względną przyczynę odwoławczą wówczas, jeżeli mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Konsekwencją takiej regulacji prawnej dla uznania trafności eksponowanych apelacją zarzutów jest ciążący na skarżącym, obowiązek wykazania zarówno faktu, że miało miejsce określone naruszenie prawa procesowego, jak i okoliczności, że mogło to mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. O istotnym zaś wpływie obrazy przepisów postępowania, na treść orzeczenia można mówić dopiero wtedy, gdy zasadnie wykaże się, iż kwestionowane

<p>rozstrzygnięcie byłoby w istotny sposób odmienne od tego, które w sprawie zapadło (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20.03.2019 r., II AKa 263/18, Legalis).</p> <p>W aspekcie powyższego konstatować należy, iż tego skarżący - obrońca oskarżonej - nie wykazał, a w sprawie przyjęć tego nie sposób. Przyjęte w sprawie sprawstwo i wina oskarżonej nie ma bowiem innej, a rozsądnej alternatywy niż ta, której wyrazem jest kontestowany wyrok.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd pierwszej instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej kary łagodniejszej rodzajowo o charakterze nieizolacyjnym.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku</p>		

z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.			
3.4.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść poprzez brak jakiegokolwiek rozważenia przez Sąd I instancji, przy wyborze rodzaju kary, okoliczności dotyczących stopnia społecznej szkodliwości czynu w postaci rodzaju i charakteru naruszonego dobra, rozmiaru wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobu i okoliczności popełnienia czynu, jak również postaci zamiaru, ograniczając się jedynie do ustalenia, iż brak jest podstaw do stosowania kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem - brak podjęcia rozważań, co do możliwości oraz zasadności wymierzenia kary grzywny lub ograniczenia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Poczynione prawidłowo przez Sąd orzekający ustalenia faktyczne nie pozostawiają żadnych wątpliwości, że oskarżona M. U. (1) dokonując przestępstwa oszustwa na szkodę pokrzywdzonej M.			

B., działała w sposób zaplanowany i świadomy. Skala jej przestępczej działalności, przejawiająca się w kolejnych skazaniach za wiele przestępstw oszustwa wskazuje, że ten rodzaj przestępczej działalności uczyniła swego rodzaju swoim źródłem dochodów (pomimo posiadania wykształcenia wyższego ekonomicznego - wyuczonego zawodu ekonomisty - pozostawała osobą bezrobotną). Niemniej jednak, słusznie zdaniem Sądu I instancji, pomimo szeregu naruszeń prawa, w przestępnym działaniu oskarżonej można dopatrzeć się tzw. „wypadku mniejszej wagi” określonego w art. 286 § 3 k.k. Dostrzec trzeba, że o zastosowaniu konstrukcji tzw. wypadku mniejszej wagi, przewidzianej w powołanym przepisie powinny decydować wyjątkowe okoliczności uzasadnione zarówno elementami przedmiotowymi, jak i podmiotowymi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.10.1997 r., V KKN 226/96, Prok. i Prawo (dodatek) 1998, nr 4, poz. 3). Przyjęcie bowiem wypadku mniejszej wagi w rozumieniu cytowanych przepisów następuje, gdy ładunek strony przedmiotowej i podmiotowej wyraża się łagodniejszym splotem okoliczności, w jakich

doszło do tego przestępstwa i znacznie odbiega od kryteriów danego przestępstwa w typie podstawowym. O przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu, ze szczególnym uwzględnieniem tych elementów, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.10.1996 r., V KKN 79/96, OSNKW 1997, nr 3-4, poz. 27). Zważywszy zatem na okoliczności przedmiotowego przestępstwa (wystawienie oferty sprzedaży krzesła do karmienia, działanie dla własnej korzyści, rozmiar szkody jaka powstała w wyniku jej przestępczego działania (pokrzywdzona zapłaciła za niedostarczony towar 340 złotych), stopień społecznej szkodliwości czynu, motywację (działanie z niskich pobudek) i sposób zachowania oskarżonej po popełnieniu inkryminowanego jej czynu, jak i sposób jej życia przed jego popełnieniem (rozpatrywany w kontekście jej wieku - oskarżona ma zaledwie 30 lat), w tym uprzednią karalność, właściwości i warunki osobiste oskarżonej (która jest niewątpliwie osobą mającą uprzednio konflikty z

<p>prawem), prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, że istnieją podstawy, by potraktować działanie oskarżonej jako wypadek mniejszej wagi. Przepięstwo oszustwa w tym przypadku zagrożone jest karą grzywy, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności do lat 2. W tym stanie rzeczy, uwzględnwszy oczywiście wszystkie wskazane powyżej okoliczności przedmiotowo - podmiotowe czynu oskarżonej M. U. (1), Sąd Rejonowy słusznie zastosował reakcję karną określoną w art. 286 § 3 k.k. i wymierzył oskarżonej karę izolacyjną 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd pierwszej instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej kary łagodniejszej rodzajowo o charakterze nieizolacyjnym.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>		

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z przyczyn wskazanych szczegółowo powyżej.			
3.5.	Rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonej przez Sąd I instancji, co przejawiało się w wymierzeniu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za uprzywilejowany typ występku oszustwa, podczas gdy prawidłowa reakcja karna - biorąc pod uwagę postawę M. U. (1) - osiągnięta zostałyby w wyniku wymierzenia kary nieizolacyjnej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Odnosząc się stricte do zarzutu apelującego, przypomnieć należy, że z racji na ocenny charakter zasad wymiaru kary, niewspółmierność kary musi być natury zasadniczej, tzn. w stopniu niedającym się zaakceptować. W orzecznictwie podkreśla się ugruntowany pogląd, iż „rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu			

oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą, czyli zasłużoną.” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30.05.2017 r., sygn. II KK 156/17, opubl. Legalis nr 1604497). T

W sprawie nie ujawniły się okoliczności rzutujące na stopień winy, bowiem oskarżona M. U. (1) nie jest dotknięta żadną dysfunkcją psychiczną, a tym samym prawidłowo postrzega rzeczywistość i mogła dać posłuch obowiązującemu prawu, czego nie zrobiła. Stopień jej zawinienia jest zatem znaczny. Znaczny jest również stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej, wyznaczany komponentami wskazanymi w art. 115 § 2 k.k. Sąd I instancji dokonał również prawidłowej subsumpcji prawno – karnej czynu przypisanego oskarżonej, uwzględniając całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych rzutujących na wymiar

orzeczonej wobec oskarżonej kary. W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu Okręgowego, wymierzona oskarżonej przez Sąd Rejonowy kara pozbawienia wolności o charakterze izolacyjnym na poziomie 6 miesięcy (przy uwzględnieniu, że czyn oskarżonej stanowi wypadek mniejszej wagi), jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu, a nade wszystko spełni pożądane cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W pełni należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, iż nie ma żadnych racjonalnych powodów, dla których należałoby premiować oskarżoną. Oskarżona w chwili czynu była już trzykrotnie karana za czyny przeciwko mieniu (obecnie jej osobą dziewięciokrotnie karana na kary grzywny, kary ograniczenia wolności i karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania). Tym samym, brak jakichkolwiek powodów by uznać - w kontekście wymierzania w przeszłości oskarżonej kar wolnościowych (w tym kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania) - że

oskarżona zmienilaby swoje niegodziwe zachowanie, gdyby nie interwencja organów ścigania. W ocenie sądu odwoławczego tak ukształtowana bezwzględna kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, zważywszy na stopień społecznej szkodliwości jej czynu (przy przyjęciu właśnie, że stanowi on wypadek mniejszej wagi), stopień zawinienia, spełni oczekiwane rezultaty wychowawcze i zapobiegawcze. Trzeba wszak zauważyć, że oskarżona kilkakrotnie naruszała obowiązujący porządek prawny pomimo uprzedniej karalności (znamiennym jest, że czynu przypisanego w niniejszym postępowaniu dopuściła się w dniu uprawomocnienia się kolejnego wyroku skazującego za oszustwa). Fakt ten świadczy o utrwalonej tendencji do lekceważenia przez nią prawa i braku rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem. W tym stanie rzeczy, brak argumentów tego rodzaju, by wymierzyć wymienionej karę innego rodzaju, bądź karę pozbawienia wolności o charakterze nieizolacyjnym. Podkreślić należy, iż w przypadku spełnienia określonych prawem warunków oskarżona będzie mogła ubiegać

się o wykonywanie w/w kary w systemie dozoru elektronicznego.			
Wniosek			
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonej kary łagodniejszej rodzajowo o charakterze nieizolacyjnym.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Podniesiony w skardze apelacyjnej zarzut wymierzenia oskarżonej kary rażąco niewspółmiernie surowej nie może być on uznany za zasadny, gdyż granice swobodnego uznania sędziowskiego ustanowione ustawą zostały zachowane (art. 53 k.k.).			

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku w całości.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok słuszny, a apelacja obrońcy oskarżonej M. U. (1) bezzasadna.</p> <p>Sąd I instancji przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a następnie zgromadzony materiał dowodowy poddał rzetelnej analizie i na tej podstawie wyprowadził całkowicie słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonej w zakresie popełnienia przypisanego jej przestępstwa, subsumcji prawnej jej zachowania pod wskazane przepisy prawne, jak i w konsekwencji orzeczonej kary.</p> <p>Przedmiotem rozważań zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżoną, ale i dowody przeciwnie, zostały one ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.</p> <p>Kara wymierzona oskarżonej M. U. (1) jest adekwatna do jej czynu i sprawiedliwa, na pewno nie nosi cech rażącej niewspółmierności. Oskarżona była kilkakrotnie karana za tożsame czyny (również przed datą przypisanego jej czynu). Tym samym, brak jakichkolwiek powodów by uznać - w kontekście wymierzania w przeszłości oskarżonej kar wolnościowych - że oskarżona zmieniłaby swoje niegodziwe zachowanie, gdyby nie interwencja organów ścigania oraz kara o charakterze bezwzględny. W ocenie sądu odwoławczego tak ukształtowana bezwzględna kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, zważywszy na stopień społecznej szkodliwości jej czynu, stopień zawinienia, spełni oczekiwane rezultaty wychowawcze i zapobiegawcze. Fakt ponownego wejścia w konflikt z prawem świadczy o utrwalonej tendencji do lekceważenia przez nią porządku prawnego i braku jakiejkolwiek rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem. Poza tym, na uwadze należy mieć fakt, iż oskarżona dopuszczając</p>	

się popełnienia zarzucanego jej w niniejszej sprawie przestępstwa działała umyślnie, z premedytacją i wręcz zuchwale. W tym stanie rzeczy, brak argumentów tego rodzaju, by wymierzyć wymienionej karę innego rodzaju, w tym karę ograniczenia wolności lub karę grzywny, bądź karę pozbawienia wolności w niższym wymiarze.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3	<p>W oparciu o przepisy art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami), Sąd Okręgowy obciążył oskarżoną M. U. (1) opłatą za postępowanie odwoławcze w wymiarze 120 złotych oraz kwotą 20 złotych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym. Zważywszy na całokształt obciążeń finansowych związanych z przedmiotowym skazaniem (obowiązek naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonej w wysokości 340 złotych i brak kosztów sądowych przed Sądem I instancji) w kontekście jej możliwości zarobkowych, nie będzie to dla niej niewspółmiernie dolegliwe. Bowiem jakkolwiek oskarżona jest osobą bezrobotną, niemniej jednak jest panną, osobą młodą, posiada wykształcenie wyższe ekonomiczne i nie ma nikogo na utrzymaniu, a także brak informacji o przeciwwskazaniach zdrowotnych do wykonywania pracy zarobkowej. Oczywiście dla oskarżonej w chwili obecnej priorytetem winno być sprostanie zobowiązaniom fiskalnym związanym z przedmiotowym postępowaniem. Zatem stwierdzić należy, iż oskarżona może podjąć wysiłki ukierunkowane na realizację zobowiązań finansowych, albowiem obciążenia na poziomie ukształtowanym ostatecznie orzeczeniem sądu odwoławczego będą współmierne do wagi czynu jej</p>

przypisanego i będą stanowiły dla niej dolegliwość, lecz nie przekraczającą stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości jej czynu, jak i jej możliwości majątkowych i zarobkowych.

7. **PODPIS**

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej M. U. (2).		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 17 lutego 2020 roku w sprawie sygn. akt II K 1039/19.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana